

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูกถ้าสติปัญญาของลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงพอเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆที่ใส่ใจในการทำงานรับใช้?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้ถ้าไม่ได้ถ่ายทอดความรู้นี้ พวกเขาส่งเวกกระดุกของเขาในการทำงานรับใช้ทางจิต เขามีความสุขเป็นอย่างมากในการอธิบายความรู้ทางจิตนี้ พวกเขาเฝ้าแต่ร่ายรำในความสุข พวกเขาให้ความนับถือต่อผู้ที่อาวุโสกว่าพวกเขาอย่างมาก และเรียนรู้จากพวกเขาต่อไป
- เพลง:** แม้ว่าโลกอาจจะเปลี่ยนไป เราจะไม่มีวันหันห่างไปจากท่าน

โอมชานติ ลูกๆได้ยินเพลงสองบรรทัด เพลงนี้เกี่ยวกับคำสัญญา เปรียบเสมือนคู่รักที่หมั่นหมายกันและทำสัญญาว่าพวกเขาจะไม่มีวันทิ้งกัน บางคู่ก็ไปด้วยกันไม่ได้และดังนั้นเขาจึงแยกทางกัน ลูกๆทำสัญญากับใครที่นั่น? กับพระเจ้า ผู้ที่ลูกๆเจ้าสาวได้หมั่นหมาย อย่างไรก็ตามลูกก็ทั้งผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เวลานี้เมื่อลูกๆกำลังนั่งที่นั่น ลูกเข้าใจว่าบัพดาตาที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังจะมา ลูกไม่สามารถมีสภาพเดียวกันเมื่อลูกอยู่ข้างนอกศูนย์ของลูกกับเมื่อลูกอยู่ที่นั่น ที่นั่นลูกเข้าใจว่าบัพดาตาที่กำลังจะมา ข้างนอกที่ศูนย์ของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้ยินมูรลีที่บาบาพูด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างที่นี่และที่นั่น เพราะที่นั่นลูกนั่งอยู่เบื้องหน้าบัพดาตาที่ไม่มีชีวิตจำกัดเป็นการส่วนตัว ที่นั่นลูกไม่ได้อยู่เบื้องหน้าบาบา แต่ลูกมีความปรารถนาที่จะมาและฟังมูรลีโดยตรงเบื้องหน้า ที่นั่นสติปัญญาของลูกๆกลับมามีระดับที่ต่ำกว่าบาบาที่กำลังจะมา เช่นที่ในชุมนุมทางจิตอื่นๆพวกเขาเข้าใจว่าสามี(ครู)ของพวกเขาที่กำลังจะมา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะมีความคิดเหมือนกัน โยคะของสติปัญญาของบางคนจะเร่ร่อนไปที่อื่น บางคนจะระลึกถึงสามีของพวกเขา และบางคนจะจดจำระลึกถึงญาติมิตรของพวกเขา โยคะสติปัญญาของพวกเขาจะไม่จดจ่ออยู่ที่ครูเดียว แทบไม่มีใครสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงสามีได้ สิ่งนี้ก็เหมือนกันกับที่นี่ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบาบา สติปัญญาของลูกก็แข่งขันกันไปที่อื่นเสมอ ญาติมิตร ฯลฯ จะได้รับการจดจำ ลูกมีโชคอย่างมากถ้าลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบาบาได้ตลอดเวลา มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกควรมีความสุขอย่างมากขณะที่อยู่เบื้องหน้าพ่อ คำพูดที่ว่า “ถามโก๊ปและโก๊ปของโก๊ปวัลลาภ(พ่อของโก๊ปและโก๊ป) เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” ได้จดจำกันในเวลานี้ ลูกกำลังนั่งที่นั่นในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่บนตักของพระเจ้าและต่อมาลูกจะนั่งอยู่ในตักของเทพ สติปัญญาของลูกบางคนมีความคิดของงานรับใช้เกี่ยวกับว่าจะทำการแก้ไขรูปภาพให้ถูกต้องได้อย่างไรหรือจะเขียนอะไรลงไปในภาพ อย่างไรก็ตามลูกๆที่ดีเข้าใจว่าเวลานี้พวกเขาต้องรับฟังพ่อ พวกเขาไม่ปล่อยให้ความคิดอื่นๆเกิดขึ้น พ่อมาเพื่อเติม aprons(ย่าม) ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ ดังนั้นลูกต้องคงรักษาสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะไว้กับพ่อ ทุกคนตามลำดับในการซึมซับสิ่งนี้ บางคนรับฟังเป็นอย่างดีและซึมซับเข้าไป ในขณะที่คนอื่นซึมซับเข้าไปในระดับที่น้อยกว่า ถ้าสติปัญญาของพวกเขาอยู่ในโยคะกับที่อื่น ก็เป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะซึมซับสิ่งนั้นเข้าไป พวกเขาอยู่อย่างอ่อนแอ ถ้าลูกไม่ซึมซับมูรลีหลังจากได้ยินเพียงครั้งหรือสองครั้งนี้สัณฐานก็จะกลับมามันคง และแล้วไม่ว่าลูกจะฟังมากแค่ไหนลูกก็ไม่สามารถซึมซับได้ ลูกจะไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ให้กับผู้อื่น ผู้ที่ซึมซับสิ่งนี้จะใส่ใจในการทำงานรับใช้ พวกเขาจะกลับมามีระดับที่ต่ำมาก พวกเขาคิดว่าพวกเขาควรไปและให้ท่านสมบัติ เพราะไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีสมบัตินี้ พ่อเข้าใจด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนสามารถซึมซับสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนสามารถประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูงเหมือนกัน เหตุนี้เองสติปัญญาของพวกเขาจึงเฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่อื่น โชคในอนาคตของพวกเขาจึงไม่กลับมาสูงส่ง บางคนส่งเวกกระดุกของเขาในงานรับใช้ทางร่างกาย พวกเขาทำให้ทุกคนมีความสุข ตัวอย่างเช่น พวกเขาทำอาหารและเสิร์ฟอาหารให้ผู้คน สิ่งนั้นเป็นเรื่องหนึ่งเช่นกัน ผู้ที่ใส่ใจในการทำงานรับใช้จะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ถ่ายทอดความรู้นี้ และแล้วบาบา ก็จะดูว่าพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่ พวกเขามีความนับถือต่อชีเนียร์หรือไม่? ลูกควรมีความนับถือต่อชีเนียร์มหารตี ใช่ เมื่อสติปัญญาของเด็กที่ฉลาดบางคนหลุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว มหาระตีก็คือต้องให้ความนับถือกับพวกเขา พ่อพอใจเมื่อท่านเห็นว่าลูกใส่ใจในการทำงานรับใช้ ผู้นี้จะทำงานรับใช้ที่ดี ลูกควรฝึกอธิบายที่นันทรรศการตลอดทั้งวัน ปวงประชาลูกสร้างขึ้นมามากมาย ไม่มีวิธีอื่นใด ราชาและราชินีและปวงประชาของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นที่นี่ ลูกควรทำงานรับใช้อย่างมาก สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกแต่ละคนมีสภาพของตนเอง ลูกไม่ต้องออกจากครอบครัวของลูก พ่อพูดว่า ลูกอาจอาศัยอยู่ที่บ้าน แต่ทำให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย สายสัมพันธ์ของเราอยู่กับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกก็

เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเพียงผู้ที่รับความรู้เมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้นจะมารับความรู้ใหม่อีกครั้ง ทุกสิ่งจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการในแต่ละวินาที ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ใหม่? พ่อก็มีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกก็ต้องกลับมาเป็นเหมือนพ่อ ลูกก็ต้องซึมซับประเด็นต่างๆ ด้วยเช่นกัน ทุกประเด็นไม่ได้อธิบายในเวลาเดียวกัน การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือการทำลายเดียวกันนั้น ไม่มีสงครามในยุคทองและยุคเงิน เพียงเมื่อศาสนามากมายปรากฏออกมาและมีการสร้างกองทัพขึ้นมาเท่านั้นจึงจะเริ่มสงครามได้ เมื่อดวงวิญญาณลงมาในตอนแรกพวกเขาสะโตประธานและแล้วก็ไปสู่สภาพสะโต ราโจ และตาโม ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าอาณาจักรนี้ถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นลูกควรมีสำนึกรู้ว่าชีพบาบาและให้สมบัติแก่ลูก ซึ่งสติปัญญาของลูกต้องซึมซับ ลูกที่ดีจะจดบันทึกลงไป เป็นสิ่งที่ดีที่จะเขียนลงไปและแล้วหัวข้อนั้นก็เกิดขึ้นในสติปัญญาของลูก วันนี้ฉันจะอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อนี้ พ่อพูดว่า พ่อให้สมบัติแก่ลูกมากมาย ลูกมีสมบัติมากมายในยุคทองและยุคเงิน เมื่อลูกไปสู่หนทางของบาปสมบัตินั้นก็จะลดลง ความสุขของลูกก็ลดลงด้วยเช่นกัน ลูกเริ่มกระทำความผิดที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อลูกลงมาองศาของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ลูกผ่านสภาพของสะโตประธาน สะโต ราโจ และตาโม เมื่อลูกกำลังไปจากสะโตไปสู่ราโจ ไม่ใช่ว่าลูกจะเข้าไปสู่สภาพนั้นในทันที ลูกลงมาอย่างช้ามาก แม้ว่าลูกจะอยู่ในสภาพตาโมประธาน ลูกก็ลงบันไดมาอย่างช้ามากและองศาของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ นับวันองศาก็ลดลงเรื่อยๆ เวลานั้นลูกต้องกระโดด จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธาน ลูกต้องใช้เวลาสำหรับสิ่งนี้ มีเพลงร้องว่าผู้ที่ปีนขึ้นไปสามารถลิ้มรสน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ได้ หากลูกถูกตบตีโดยกิเลสตัณหาแล้วลูกก็ถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์ กระดูกของลูกจะหักอย่างสิ้นเชิง คนบางคนฆ่าตัวตาย สิ่งนี้ไม่ถูกเรียกว่าการทำดวงวิญญาณ แต่เป็นการฆ่าร่างกายที่มีชีวิต ที่ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อเพราะลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อ ถามตัวเองว่า ฉันสะสมรายได้มากเท่าไรสำหรับอนาคตโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ฉันกลายเป็นไม้เท้าให้คนตาบอดมากแค่ไหน ลูกต้องให้สาส์นจากบ้านนั้นสู่บ้านนี้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ทุกสิ่งแสดงให้เห็นในภาพบันได ภาพนี้ทำยาก ลูกมีความคิดตลอดทั้งวันว่าจะออกแบบภาพในลักษณะนั้นอย่างไรที่ใครก็สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย ทั้งโลกจะไม่มาที่นี่ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้นที่จะมา งานรับใช้ของลูกต้องดำเนินต่อไปเป็นระยะเวลานาน ลูกรู้ว่าชั้นเรียนของลูกนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร พวกเขาเชื่อว่าระยะเวลาของวงจรคือหนึ่งแสนปี และดังนั้นพวกเขาจึงยังคงถ่ายทอดเรื่องราวในคัมภีร์ต่อไป พวกเขาเชื่อว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนจะมาในตอนท้าย ที่สาวกของเขาคือได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับแสง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะจากพ่อที่เป็นอมตะ ดังนั้นลูกต้องมีความเชื่อในสิ่งที่พ่อผู้เป็นอมตะพูด ท่านพูดว่า จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อทำงานรับใช้ มีตัวอย่างของฤๅษีดาดีซึ่งด้วยเช่นกัน เขาอุทิศกระดูกของเขาในงานรับใช้ การอุทิศกระดูกในงานรับใช้หมายถึงการทำงานรับใช้ทั้งวันโดยไม่คิดถึงร่างกายของลูกเองเลย หนึ่งคืองานรับใช้ทางร่างกายด้วยกระดูกของลูกและอีกหนึ่งคืองานรับใช้ทางจิตด้วยกระดูกของลูก ผู้รับใช้ทางจิตถ่ายทอดความรู้ทางจิตนี้เท่านั้น ในขณะที่ให้ทานสมบัติพวกเขาก็เฝ้าแต่รำรำในความทุกข์ งานรับใช้ทั้งหมดที่ผู้คนในโลกทำคืองานรับใช้ทางร่างกาย การถ่ายทอดคัมภีร์ไม่ถูกเรียกว่างานรับใช้ทางจิต มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนงานรับใช้ทางจิตนี้ พ่อทางจิตมาและสอนลูกๆทางจิต เวลานั้นลูกๆกำลังเตรียมการเพื่อจะไปสู่โลกใหม่ยุคทอง ลูกจะไม่มีการกระทำใดๆที่เป็นบาปที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ที่นั่นมีจำนวนน้อยมาก ในเวลานี้ทุกคนสัมผัสกับความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไป ตามความพยายามของลูก ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในภาพบันได พ่อพูดว่า อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติสุดท้ายนี้ของลูกและลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ลูกต้องอธิบายในลักษณะเช่นนั้นที่มนุษย์เข้าใจว่าพวกเขากลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน และด้วยวิธีเดียวที่จะกลับมาสะโตประธานคือการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งนี้สติปัญญาของพวกเขาคือตระหนักว่าไม่มีใครอื่นมีความรู้ เมื่อพวกเขามองดูภาพบันได พวกเขาถามว่าข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาอื่นอยู่ที่ไหน ทั้งหมดนั้นถูกเขียนไว้ในภาพของวงจร พวกเขาไม่ได้ไปสู่โลกใหม่ พวกเขาได้รับความสงบเพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่เคยอยู่ในสวรรค์ พ่อมาในบาร์ตเพื่อสอนราชาโยคะ เหตุนี้เองทุกคนต้องการโยคะโบราณของบาร์ต พวกเขาจะเข้าใจจากภาพเหล่านี้ว่ามีเพียงบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่จริงๆ พวกเขาจะเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาของเขา แม้ว่าพระคริสต์จะมาก่อตั้งศาสนานั้น ในปัจจุบันเขาก็ตาโมประธานด้วย ความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างนี้มีมากมาย ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่า เราไม่ต้องการเงินของใคร เราจะทำอะไรกับเงินนั้น? รับฟังสิ่งนี้และถ่ายทอดให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พิมพ์ภาพเหล่านี้ ลูกต้องใช้ประโยชน์จากรูปภาพเหล่านี้ สร้างห้องโถงขึ้นมาที่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้ เราจะทำอะไรโดยการรับเงินนั้น? สิ่งนี้จะให้คุณประโยชน์กับครอบครัวของลูก ลูกเพียงแค่นี้ต้องเตรียมการ หลายคนจะมาและพูดว่าความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างนี้ดีมาก สิ่งนี้ต้องเข้าใจโดยมนุษย์ เมื่อผู้คนจากต่างประเทศได้ยินความรู้ที่พวก

เขาก็จะชอบความรู้นี้เป็นอย่างมาก พวกเขาจะกลับมามีความสุขมาก พวกเขาจะเข้าใจว่าเขาควรมีโยคะกับพ่อเช่นกันเพื่อที่บาปของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อกับทุกคน พวกเขาจะเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถให้ความรู้นี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าก่อตั้งสวรรค์แต่พวกเขาไม่รู้ตัวว่าท่านมาอย่างไร พวกเขาจะกลับมามีความสุขเมื่อรับฟังลูกและจะทำความพยายามที่จะศึกษาโยคะ พวกเขาจะทำความพยายามที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ลูกควรมีความคิดมากมายเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ หากลูกเปิดเผยทักษะของลูกในบาร์ต บาบาจะส่งลูกไปต่างประเทศ การกิจจะตามไปด้วย ในปัจจุบันนี้ยังมีเวลาเหลืออยู่บ้าง จะใช้เวลาไม่นานในการก่อตั้งโลกใหม่ ที่ไหนก็ตามที่เกิดแผ่นดินไหวพวกเขาสามารถสร้างอาคารใหม่ได้อีกครั้งในสองถึงสามปี เมื่อมีคนงานที่มีทักษะความชำนาญจำนวนมากและมีวัสดุทั้งหมด ก็ใช้เวลาไม่นานในการสร้างอาคารเหล่านั้น ตึกต่างๆในต่างประเทศสร้างขึ้นมาอย่างไร? มอเตอร์หนึ่งตัวต่อนาที (a motor a minute) ดังนั้น ลองนึกดูสิว่าจะสร้างอาคารขึ้นมาได้เร็วแค่ไหนในยุคทอง มีทองคำและเงิน ฯลฯ มากมายที่นั่น ลูกจะนำทองคำ เงิน และเพชรมาจากเหมือง ลูกกำลังเรียนรู้ทักษะทั้งหมด มีความหยิ่งยโสทางวิทยาศาสตร์อย่างมากในขณะนี้ วิทยาศาสตร์จะเป็นประโยชน์อย่างมากที่นั่น ทุกสิ่งที่พวกเขาได้ศึกษาที่นี่จะเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขาในชาติเกิดต่อไปของเขานั่น ในเวลานั้นทั้งโลกกลับมาใหม่ อาณาจักรของราวันจะถูกทำลาย แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าจะรับใช้ลูกตามกฎ สวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้น ไม่มีภัยพิบัติใดๆเกิดขึ้นที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ทุกคนสะโตประธาน สิ่งที่ดีที่สุดคือลูกควรมีความรักต่อพ่อเป็นอย่างมาก ชิมซับสมบัติที่พ่อให้แก่ลูกและให้ท่านสมบัตินั้นแก่ผู้อื่น ยิ่งลูกให้ท่านมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสมสะได้มากเท่านั้น ลูกจะชิมซับสิ่งนี้ได้อย่างไรหากลูกไม่ทำงานรับใช้ สถิติปัญญาของลูกควรใช้ในการทำงานรับใช้ งานรับใช้มากมายสามารถทำได้ ขอให้มีความก้าวหน้าในแต่ละวัน ให้มีความก้าวหน้าของตนเองด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างซื่อและในงานรับใช้ทางจิตอย่างสม่ำเสมอ ร่ายรำในความสุขขณะที่ให้ท่านสมบัติของความรู้นี้ ชิมซับความรู้นี้เข้าไปในตนเองและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นชิมซับสิ่งนั้น
2. เติมอารมณ์ของลูกด้วยสมบัติของความรู้นี้ที่พ่อให้แก่ลูก จดบันทึกลงไปเพื่อให้ลูกสามารถอธิบายหัวข้อได้ อยู่อย่างกระตือรือร้นเกี่ยวกับการให้ท่านความมั่งคั่งแห่งความรู้นี้

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองอย่างกว้างไกลในเชิงซ้ำแห่งความสุขด้วยความยิ่งใหญ่ของสัจจะอย่างสม่ำเสมอ การสรรเสริญลูกๆผู้ที่เป็นตัวของอำนาจคือ: เมื่อมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็ร่ายรำ เรือแห่งสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมา แต่จะไม่จม ไม่ว่าใครพยายามจะเขย่าลูกมากแค่ไหนก็ตาม ลูกก็จะยิ่งกว้างไกลในเชิงซ้ำแห่งความสุขด้วยความยิ่งใหญ่ของสัจจะมากยิ่งขึ้นเท่านั้น พวกเขาไม่ได้เขย่าลูก แต่ดันเชิงซ้ำของลูกเพื่อกว้างลูก พวกเขาไม่ได้เขย่าลูก แต่กว้างลูก ดังนั้น ขอขอบคุณพวกเขาสำหรับทำให้ลูกกว้างไกลและทำให้ลูกกว้างไกลกับพ่อ

คติพจน์: ให้แสงแห่งพลังทั้งหมดอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอและอาจจะไม่สามารถเข้าใกล้ลูกได้

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความเป็นหนึ่งเดียวกันและศรัทธา กลับมาเติมไปด้วยความสำเร็จ

จงมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความสะอาด ความประณีต ความอ่อนหวาน และความยิ่งใหญ่ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก เมื่อทั้งห้าประการนี้ปรากฏให้เห็นในทุกอย่างก้าวของแต่ละคน และแล้วการเปิดเผยของพ่อจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความแตกต่างใดๆ ที่ปรากฏให้เห็นในสันสการของลูกในเวลานี้จะต้องนำไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน จงให้ความใส่ใจต่อคำแนะนำของกันและกัน พูด “ฮาจี ฮาจี” (ตอบรับ) และให้ความคิดเห็นของลูกอย่างแนนอน และแล้วกลับมาถูกผูกด้วยข้อผูกมัดของความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้คือวิธีการสู่ความสำเร็จ